Честит празник, арсеналци!

За още по-създателни и щастливи години!

трибуна

arsenal® 10

Приемник на в."Заводска трибуна"
Издание на "Арсенал" АД

Издателски съвет:
Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.
Редколегия:
Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Юлия Младенова, Венко Юнаков.
Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал"АД.

28 септември 2018 г. • година VIII • брой 192

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

Акценти

ФЛАГМАНЪТ НА БЪЛГАРСКИЯ ВПК НАВЪРШИ 140 ГОДИНИ

Той кара влака „Арсенал" вече 22 години.

Време, в което на практика се „преточи" историята на целия български ВПК: от драматични кризи, свързани със свито производство, големи съкращения и трусове, до период на възход.

И последващо успокоение.

За времето казва, че е било „голямо училище". Трудно, но интересно. И си остана все такъв оптимист. Независимо от тежките периоди и трудни решения, които съпътстваха пътя му дотук.

Защото знае, че, щом правиш каквото трябва, полагаш нужните усилия и грижа за хората, нещата се получават. А и трудните решения са за смелите.

И не всеки има куража да кара влак като арсеналския.

Вярва на хората до себе си. И все така искрено поощрява смелите и талантливите, защото знае, че без тях нито един прогрес не е възможен.

Продължава на стр. 3

Казанлъшкият „Арсенал" е стожер на нашата промишленост и то на онази част от нея, която дава с висока добавена стойност и високи технологии.

Създава и отстоява производство, което ние трябва да подкрепяме и като държава, и като общество.

Честит празник, „Арсенал"!

Румен Радев
Президент на Република България и Върховен главнокомандващ на въоръжените сили

ДО
Г-Н НИКОЛАЙ ИБУШЕВ
ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА „АРСЕНАЛ" АД

УВАЖАЕМИ Г-Н ИБУШЕВ,
СКЪПИ АРСЕНАЛЦИ,

Като кмет на община Казанлък, съм радостна да Ви поздравя с юбилейните 140 години история на най-голямата фирма в областта на машиностроенето в България! Повечето от това време, 94 години, „Арсенал" АД функционира на територията на Казанлък.

Като родена в нашата Благословена долина, като жител на този град и негов градоначалник, винаги съм се стремяла към идеала на една общност, която заедно гради своето бъдеще. Вие сте неразделно свързани със съдбата на Казанлък. С Вашите лични радости и трудности, професионално упорство и възход, всеки един от Вас, със своето семейство и близки, е част от създаденото в миналото, но и от това, което трябва да изградим и завещаем на следващите поколения казанлъчани. Вярвам, че Вие съзнавате това в ежедневието си, което пише и най-новата история на „Арсенал" АД. Ето защо, наред с нашата признателност, бих искала да изразя увереността си, лично моята, като кмет на Казанлък, и тази на моите съграждани, че арсеналци ще продължите да пазите традицията да работите с респект и достойнство, да надграждате постигнатото с ясното съзнание, че житейските посоки, които ние избираме, ще водят успешно съдбите на нашите деца!

Запазете мащабите и скоростта на постиженията на предприятието – лидер в отбранителната индустрия на страната, за да създаваме заедно живота в Долината на розите и на тракийските царе с мисълта за по-красиви, по-щастливи и по-благодатни дни!

Честит празник, "Арсенал"!

ГАЛИНА СТОЯНОВА
КМЕТ НА ОБЩИНА КАЗАНЛЪК

„Арсенал" - Казанлък е едно уникално предприятие.

Едно предприятие, което винаги е било в услуга на Българската армия и отбранителната индустрия.

За разлика от много други фирми, които бяха приватизирани, станаха частни и вече забравихме, че е имало такива, „Арсенал" не само съществува, но и се развива. И то в една изключително конкурентна световна среда.

Поглед само върху пазарната листа на дружеството е достатъчен, за да се разбере, че това е една от най-добрите фирми в България.

За празника, за голямата годишнина, поздрави за упорството и усилията на ръководството на дружеството и на всички работещи в него.

Желая още много успехи!
Честит празник, „Арсенал"!

Красимир Каракачанов
Министър на отбраната и въоръжените сили на Република България

ШЕСТАТА ГОДИШНА СРЕЩА СЪБРА 130 ОРЪЖЕЙНИЦИ

130 ветерани оръжейници се събраха на традиционната си годишна среща на 15 септември 2018 година. Инициирана е през 2012 година по почина на Завод 5 от председателя на структурата на КНСБ в Завод 1 Атанас Касабов. Другарската среща на ветераните оръжейници, която се провърна в традиция, събира не само дългогодишни инженери, конструктори, технолози, специалисти, работници, отдали най-хубавите си години на „Арсенал" и вече са в заслужен пенсионен отпуск, но и такива, които все още продължават да са на трудовия си пост. И най-важното е, че с всяка изминала година те очакват с нетърпение срещата, за да се видят със своите колеги, да споделят хубави спомени, да разкажат кой, къде, на какво се е посветил, но най-вече да се повеселят заедно. И с всяка изминала година стават все повече. А снимката за спомен пред Дома на културата „Арсенал" се превръща в емблема на техните срещи.

„Пожелавам ви да бъдете здрави, да се събираме дълги години заедно и да бъдем горди от факта, че влакът „Арсенал", както се изрази изпълнителният директор Николай Ибушев, уверено върви напред, благодарение и на нашия труд и нашия принос за неговото развитие", обърна се към присъстващите директорът на Завод „Арсенал" АД. Той със закачка каза, че също върви към семейството на ветераните, тъй като вече има 38 години стаж във фирмата. Инж. Стрешков подчерта добрите настоящи позиции и перспективи пред предприятието, като не пропусна да отбележи заслугите на всички тези хора, които десетилетия наред са допринасяли с труда, със знанията, с опита, с огромната си лична отговорност за развитието на специалното производство в завода. Той покани всички ветерани на 140-ата годишнина на „Арсенал", която тържествено ще се чества на 28 септември тази година на фирмения стадион с богата празнична програма.

1 инж. Динко Кюмюрев.

От името на Николай Ибушев 130-мата мъже и жени, посветили се на завода, бяха поздравени от инж. Христо Стрешков, директор по техническите въпроси на „Арсенал" АД. Той със закачка каза, че също върви към семейството на ветераните, тъй като вече има 38 години стаж във фирмата. Инж. Стрешков подчерта добрите настоящи позиции и перспективи пред предприятието, като не пропусна да отбележи заслугите на всички тези хора, които десетилетия наред са допринасяли с труда, със знанията, с опита, с огромната си лична отговорност за развитието на специалното производство в завода. Той покани всички ветерани на 140-ата годишнина на „Арсенал", която тържествено ще се чества на 28 септември тази година на фирмения стадион с богата празнична програма.

Доайен сред ветераните оръжейници, който, за негова чест, продължава и до днес да работи в „Арсенал", е технологът Стойо Петров. Завършил е емблемата на средното техническо образование в Казанлък – Механотехникума „Цвятко Радойнов", днес Професионална гимназия „Иван Хаджиенов". От 2 февруари 1962 година е в „Арсенал" и все в Завод 1. Работил е в един от най-иновативните отдели на дружеството - „Инженеринг"-ът, на който скоро чествали 30 години, бил е на пускови обекти при температури над 50 градуса в Близкия Изток, после отново се връщал в „Арсенал", на площадката в Казанлък. В момента е технолог към производство 5/600 - нов, модерен цех, оборудван със съвременни машини с цифрово-програмно управление. 77-те години никак не личат на Стойо Петров. Вероятно е от работата в „Арсенал" - почти един човешки живот е отдал на завода, а като го гледа човек, има сили и енергия за още толкова.

На шестата годишна среща на ветераните оръжейници присъстваха още инж. Владимир Чучумишев, ръководител на отдел „Техническо развитие" в „Арсенал" АД, Атанас Бозов, председател на организацията на КНСБ в дружеството, инициаторът на събитието Атанас Касабов, председател на КНСБ при Завод 1, инженер-конструкторът Николай Куцаров, военни представители, инженери, конструктори, технолози, специалисти в своите области. Хора, които винаги са доказвали в работата си своите способности, знания и висок професионализъм.

Юлия Младенова

ZAKAZANLAK.BG НОВИЯТ ПОРТАЛ НА КАЗАНЛЪК И РЕГИОНА WWW.ZAKAZANLAK.BG
Обективната журналистика си има нов дом

Акценти

Продължение от стр. 1

ФЛАГМАНЪТ НА БЪЛГАРСКИЯ ВПК

С равносметката от изминалите нелеки 22 години, с амбицията за нови по-добри следващи, посреща и този празник.

С уважението и респекта на почти 10-хилядния колектив на най-голямото дружество в българския ВПК - „Арсенал". И неговата достолепна годишнина – 140 години от създаването на българската военна индустрия и 94 години военна фабрика на територията на Казанлък.

Респектиращи години за историята, силата и куража на тези, които са били част от темелите на тази история и упорството и всеотдайността на тези, които продължават да я създават.

Николай Ибушев - най-дългогодишният изпълнителен директор на „Арсенал" АД в Казанлък.

В навечерието на празника.

* * * * * * * * * * * * *

- Господин Ибушев, да започнем с метафората, която някак прилепна на „Арсенал" - влак. Какво става с него?

- Влакът върви. Правим каквото е нужно, каквото трябва, за да върви. Спокойно, плавно, без сътресения, независимо, че този влак е в голяма зависимост от световната конюнктура в тази индустрия.

- Има данни, че именно заради конюнктурата тази година намаляват приходите от реализация на продукцията в предприятията от българския ВПК. Това води ли до затруднения някакви?

- Пазарът е такъв, какъвто е. Ситуацията – също. Ние правим, каквото е нужно. Продължаваме да участваме в различни световни изложения, борси, държим авторитет, интерес има, „влакът" продължава с равни темпове, спокойно и напред. Върви в правилната посока. По равно поле, с равна скорост. Поддържа темпо. И това трябва да е цел на всички, които са в него. „Арсенал" има огромна продуктова кошница, разнообразна, винаги има какво да се прави. Нещо повече: „Арсенал" е една от фирмите в света с най-висока номенклатурна листа в областта, в която работи. Това е голяма машина. Понякога не е никак лесно.

- Какво предстои за дружеството през 141-ата му година?

- Продължаваме с инвестициите и през новата година. Имаме сериозна мащабна инвестиционна програма, която следваме неотлъчно през последните 6 години, и тя е за десетки милиони левове. В навечерието на този празник предстои да открием обновената пречиствателна станция, нова столова до АРЛ. Обновяваме цехови пространства, създаваме нови складови бази, нови зелени площи, нови външни зелени пояси с автоматично напояване, ново пречиствателно съоръжение на територията на Завод 4, нови битови помещения. С инвестициите, които правихме и правим през последните няколко години, е напълно преоборудван с нови, модерни ЦПУ-машини Завод 5, постоянно вървят технологични подобрения и в Завод 1. Масирани инвестиции в строителство и оборудване имаше и в Завод 4. Продължаваме и с технологичното обновяване

на фирмата, конкретно в Завод 3, закупуването на нови мощности, машини, инвестиции, свързани с производственото и технологично обновяване на дружеството. Всичко, което е свързано с технологичното обновяване, е свързано с усвояването на нови изделия - това е процес, който не е спирал в „Арсенал". И продължаваме. Поставили сме си и за цел в скоро време изцяло да отоплим и производствените помещения в „Арсенал" с газ. Всичко това изисква компетентни, и то на високо ниво, специалисти за работа тук. Опитваме се да си ги създаваме специалистите, знаете, имаме и колежанска, и стипендиантска програми за наши студенти и работещи, които държат да повишават квалификацията си. Паралелно продължаваме и социалната си програма, която е част от другата грижа на мениджмънта за работещите в дружеството. Средно по 2 хиляди души почиват безплатно на морската база в Несебър, продължаваме да изплащаме двоен размер на ваучерите – или това са 120 лева допълнително три пъти в годината: за Коледа, Великдени и празника на „Арсенал". И сега за всички има подаръчни ваучери, специално за 140-годишнината на „Арсенал". Най-добрите ни за тази година 51 работници и служители, отличени с честта да са в Алеята на славата на дружеството, получават още повече. Имаме много планове занапред.

- Втора година започва колежът и четвърта - обучението в ТУ - филиал Пловдив на няколко десетки арсеналски студенти. „Арсенал" е най-големият спонсор и „душа на колежа". Как оценявате подготовката на колежаните, това, което към момента те показват?

- Повече от половината колежани на практика са наши работници или служители. Голяма част от тях са и наши стипендианти. Става дума за повече от 150 души - колежани и студенти във ВУЗ-ове в страната с техническа насоченост. Отделно от това продължаваме доброто си партньорство и с ПГ „Иван Хаджиенов" - вече трета година работим по дуална програма. Завърши и първият випуск в това обучение, а част от тези ученици вече работят при нас, справят се много добре, с прекрасни отзиви от началниците. Има и студенти сред тях. Наместват се нещата, но ще стане много, много бавно. Години упорство се иска. А дали съм доволен от това, което показват нашите стипендианти, колежаните - има много старателни и усърдни сред тях. Но ще видим, като завършат. Инженер не се става лесно, за годинадве, пет, нито се създава лесно. Нито от всеки, завършил техническо образование, става инженер. Много работа се иска, много учене, талант. Но и не крия, че възлагам големи надежди на колежаните ни и студентите на „Арсенал".

- Преодолян ли е кадровият проблем в „Арсенал" по отношение на висококвалифицираните специалисти?

- Не, не е преодолян този проблем. Но живеем с надеждата, че именно тези наши студенти и колежани ще помогнат в това отношение. Ще дадат своя принос. Ние заделяме огромен финансов ресурс за тях, плащаме такси, обучение, отпуски, надяваме се на лоялност и съвестно отношение от тяхна страна. Те са тук, спестили сме им проблема „пътуване", други разходи, надявам се, че те оценят това. От тях се иска да учат, да са усърдни и да станат добри специалисти. Надявам се инвестициите по тях да се върнат под формата на добра работа, принос за фирмата и развитие. Колежът и стипендиантската програма са моя лична емоция, слабост дори. И силно се надявам, че лоялността в това отношение ще е взаимна. „Арсенал" е ковачницата на кадри тук и тази ковачница има нужда от своите кадри, не те да се разбягат по други места. Но по отношение, принципно, на дефицита на технически кадри, на технически специалисти, не виждам как ще се реши този въпрос, докато съм жив. Но че ще разтегнем липсата на кадри, ще я разтегнем. Преди години от 10 души 5-ма ставаха добри инженери. Сега образованието е много по-различно, резултатите често не са такива, на каквито се надяваме. Преди години трудно се влизаше и се излизаше от ВУЗ, от техническа специалност пък съвсем, сега е по-различно. В същото време образованието е първата стъпка към изграждането на кадрите, на специалистите. Ние си даваме ясна сметка за това. Но, ако образованието не е на мястото си, няма как да се очакват чудеса. А е азбучна истина, че кадрите решават всичко.

- Накъде върви „Арсенал"?

- Аз винаги вярвам в по-доброто. Продължавам да съм оптимист. Ако не вярваш в доброто, не правиш и не вярваш в нищо.

- Разковничето на успеха?

- ... е опитът. Трупан 140 години: в хора, работа, технологии, ноу-хау. В размирни и по-спокойни времена. Опитът и правилната, разумната инвестиция в технологии и хора са голямата част от успеха на фирмата. И защото арсеналец е не само принадлежност към една марка и едно дружество, а философия, манталитет и отношени към работата и живота, вярвам в бъдещето на дружеството. Защото зад него стоят хиляди арсеналци, цели поколения, които ежедневно създават това име и го бетонират за историята. И аз съм им изключително благодарен. Флагманът на българската отбранителна индустрия навърши 140 години. А това е сериозна, респектираща годишнина. Живи и здрави!

Честит празник!

Деляна Бобева

Историята

Началото е през 1878 г., когато с Указ №1 на княз Дондуков в Русе се създава специална фабрика за обслужване на новосъздадената българска войска – Русенски артилерийски арсенал. До 1884 г. началници на Русенския артилерийски арсенал са руски офицери. На 28.02.1884 г. за първи български началник на фабриката е назначен проф. ген. Симеон Николов Ванков.

В началото на 1891 г. с Указ №10 на княз Фердинанд оръжейната фабрика е преместена в София и така се формира Софийски артилерийски арсенал с началник ген. Стефан Белов.

През 1924 г. с Указ №1 на цар Борис III, предприятието е преместено в Казанлък под наименованието Държавна военна фабрика.

С годините предприятието се разширява, обновява, развива и утвърждава като комплексно звено от държавната икономика.

След Втората световна война започва производството на нови изделия с първостепенно значение за страната – трилемежни плугове, дискови брани, акумулатори, дизелмотори, електромотори. Извършва се ремонт на оптически системи, усвоява се производството на първите за страната стругове и вертикални фрезови машини.

С Постановление на Министерския съвет от 30.12.1948 г. военните заводи в страната се обединяват в специално Държавно обединение "Металхим", а Държавната военна фабрика – Казанлък преминава от Министерството на отбраната към Министерството на индустрията и занаятите, като приема наименованието "Завод-10".

В годините 1956-58 г. Завод 10 усвоява производството на безоткатно оръдие Б-10, както и на автомати. Първият негов образец е произведен през 1958 г., а юбилейният – милионен, през 1982 г.

През 60-те години заводът започва производството на металорежещи машини: пробивни – БК-20 и БК-32 и фрези ФУ-250 и ФУ-320. По-късно се създават условия за конструиране и серийно производство и на други металорежещи машини с високи технико-икономически показатели – широка гама фрезови машини, агрегатни машини и възли и т. н.

През 1966 г. на територията на ОПП "Фридрих Енгелс" се извършва монтаж на леки автомобили "Булгар Рено –8" и започва производството на противотанкови системи.

От 1967 г. се поставя началото на База за техническо развитие, която през 1984 г. прераства в Институт за металорежещи машини.

През 1989-90 г. започва производството на нови машинни центри по лиценз на японската фирма "ЯМАЗАКИ".

През 2011 година – „Арсенал" АД става 100% частно акционерно дружество.

ЗАВОД 5 – ГВАРДЕЙСКАТА ЧАСТ НА „АРСЕНАЛ"

„Завод 5 – това е гвардейският завод на „Арсенал" и всички вие имате честта и привилегията да сте част от него", с тези думи се обърна към бившите и настоящите инженери, технолози, специалисти, работници и служители на Завод 5 председателят на КНСБ в „Арсенал" АД Атанас Бозов. Това стана по време на традиционната среща на машиностроителите от завода, която се провежда за 23-и път без прекъсване, винаги на една и съща дата – Денят на Съединението - 6 септември. Този път срещата бе посветена на 140-ата годишнина от основаването на „Арсенал" и 53 години от създаването на Завод 5.

„Предлагам тази година да не говорим за инвестиции и програми, а да посветим нашата среща на приятелството и другарството, които ни свързват толкова години и ни събират заедно", каза директорът на Завод 5 инж. Петър Щирянов. И допълни: „Високо оценявам това, което са допринесли всички ветерани за развитието на Завод 5 през годините. Школата, която те са създали, продължава да дава високи резултати и сред новите кадри. Съществува приемственост, която гарантира успехите и много доброто развитие на Завод 5. Ние сме напълно окомплектован завод и сме готови за все по-големи предизвикателства!".

Според председателя на КНСБ на Завод 5 Тодор Дерменджиев, който също присъства на годишната среща, социалният диалог е на много добро ниво, работещите ползват редица социални придобивки.

50 машиностроители – ветерани и настоящи инженери, технолози, специалисти - всички точни като швейцарски часовници, заеха местата си в уречения час на уреченото място. Сред тях е Тотьо Картунков. С достолепие носи своите 94 години, които изобщо не му личат. С изправена стойка, с бомбе в едната ръка, с бистър ум и чувство за хумор, Тотьо е най-възрастният машиностроител от присъстващите. Единствено бастунчето до него издава, че има нужда от малко допълнителна помощ. 23 години е работил като ОТК в Завод 5, цех 130. Тук е заедно с племенника си Слави Христов. Той е „навъртял"доста повече стаж в „Арсенал" - цели 43 години, също в цех 130 на Завод 5. Наблизо е 87-годишният вече Добри Златев, който е бил началник ОТК.

Сред ветераните - машиностроители са Михаил Раев, бивш началник на Агрегатното производство, баща на известния казанлъшки хирург д-р Румен Раев, Пенчо Джурков, заемал длъжността ръководител производство на Завод 5, Георги Георгиев, Нено Генчев, Стефан Русев. 82-годишният Георги Георгиев е бил технолог и е извървял 36 години трудов път в „Арсенал". По негова инициатива започва организирането на срещите на бившите и настоящи машиностроители на Завод 5. На една и съща важна дата – 6 септември. Съединението на България събира машиностроителите от арсеналския Завод 5. „Много добре се чувствам на тези срещи, те ми дават импулс, защото ми връщат спомените от най-хубавите години в моя живот", споделя мъжът, на когото всички дължат другарските срещи вече 23 години. Нено Генчев е работил като началник на инструменталното стопанство в Завод 5. Започнал е през 1957 година и се е пенсионирал през 1996 година. Има 42 арсеналски трудови години. Той е единственият човек, който до този момент не е пропуснал нито една от другарските сбирки на 6 септември.

За Стефан Русев, един от организаторите на ежегодните срещи, познаващ в детайли производството в завода, всички колеги са ценни със своите професионални умения и човешки качества. Знае ветераните по имена, по позициите, които са заемали, по цехове – 120, 130, 150, отделите... Радва се, когато дойдат повече хора - бивши и настоящи кадри. Надява се тези срещи да продължат и занапред, защото те не само връщат спомените от хубавото време, но свързват стари и млади и правят спойката между поколенията.

Юлия Младенова

ZAKAZANLAK.BG НОВИЯТ ПОРТАЛ НА КАЗАНЛЪК И РЕГИОНА WWW.ZAKAZANLAK.BG
Обективната журналистика си има нов дом

малките Големи

Това е Тодор. Тодоров. Тодоров.

На 48. Разпознаваем е.

Почти емблема. На истинските родолюбци, патриоти и хора, които уважават създаденото от предците им, знаят историята и, свирят ли сбор за каквато и да е читава кауза, щом е за народа и родината, ще е под знамената. Сам е знаме.

На това как българинът може да уважава и почита героите си. Не пропуска нито едно събитие, свързано с българската история, нито една Шипка, нито една родолюбива кауза.

Познава се лесно. По националното знаме, което носи.

Нещо повече.

Сам купува трикольори.

Всички големи знамена, които са на територията на т. нар. цех „Пенита" -5/630, са инициирани и закупени от него.

Счита, че така трябва.

Българска фирма, българско знаме. Убеден е, че това възпитава.

Национално знаме в цеха създава респект.

Лично министърът на отбраната Красимир Каракачанов при последната си визита в „Арсенал" бе впечатлен от големите знамена над всеки цехов корпус.

От 20 години Тодор е в „Арсенал".

За всичките си 48.

Работи като оператор ЦПУ.

От онази мая е - от някогашните професионални училища, от които излизаха готови за работа кадри. Тодор е възпитаник на СПТУ по хидравлика. И не спира да се усъвършенства.

Обича работата си. Тя осмисля половината му живот. Другата част са излетите с приятели в планината, обществените каузи, опазването и съхраняването на българщината. Любовта към котките. И историята. Познанията му респектират и притесняват дори хора с претенции, че я знаят.

Няма как да объркате това арсеналско момче - на всяка Шипка е.

И на всяко място, където националното ни достойнство иска истински родолюбци. И мъже.

Дразни се, когато види осквернени национални символи, табели или просто мръсно място.

Още повече - символи от други епохи и времена. Тогава спира, вади подръчни средства и... чисти.

Обяснява това с корените си: дедите му били опълченци на Шипка и поборници за свободата.

„Кръвта вода не става", е краткото обяснение на оператора на ЦПУ от Завод 5 Тодор Тодоров.

Младежът със знамето.

За когото няма по-висша кауза от родината.

За Тодор нейните измерения са навсякъде: работата, отношението към хората, уважението към оставеното от тези преди нас и човещината.

Другото било празни приказки.

Деляна Бобева

Още по темата на стр. 5

ПОКАНА ЗА ЮБИЛЕЙНА СРЕЩА

По случай ***50-ата годишнина*** от основаването на Електронно-изчислителния център (ЕИЦ) на „Арсенал" АД каним всички бивши и настоящи служители на отдела на Юбилейна другарска среща.

Тя ще се състои на 20 октомври 2018 година от 12.00 часа в ресторант „Капитал" в Казанлък.
Куверт 15 лв.
Желаещите да споделят спомени и емоции от времето, прекарано заедно в колектива на ЕИЦ, могат да заявят участието си в срещата до 10 октомври 2018 година.

За справка и записване:
Митко Славов – 0886 301 169; Радка Спасова – 0885 256 132
Лиляна Христова – 0889 387 123;
Милка Проданова – 0885 808 281;
Мария Софева - 0899 64 35 15.

РЕВОЛЮЦИЯТА ПЕТЯ

Тя е точно толкова фин, топъл и лъчезарен човек, колкото топлина, обич и сгушена тъга извира от очите й и наднича от стиховете, които пише.

Отдавнашна нейна любов, поравно поделена между децата, всеотдайността в семейството и работата и... някогашно момичешко хоби. С диплом от Математическа гимназия, преди три години родената и пораснала в Николаево Петя Дончева Боева става част от „големия влак" „Арсенал".

Започва работа в Завод 2 като монтажник боеприпаси в цех 200.

Харесва работата си, свикнала е с нея, но „премести" ли световете си от работа у дома, търси начин да излее душата си в стих и рима.

Било от тъга или от радост.

Или в картина. Последното е ненапуснало я хоби от ранните й години, с което 13 години изкарва хляба си като помощник-възпитател в детска градина.

Тя е тази, която изписва с детски колажи цялата столова в енинската забавачница.

Било от тъга или от радост.

В тази й детска страст отново я връща домашна задача на 12-годишния й вече син. Така се случило, че дори награда спечелило момчето.

После Петя и поезията отново се намерили. И така до днес. Има си мечта порасналото синеоко и чаровно русо момиче - да зарадва децата си – син и дъщеря, с поетичен диск от свои творби.

Вярва, че не е далеч времето, когато ще го направи. И вече събира в тетрадка всичко, което родят клокочещото й сърце и душата й.

„Революцията е вътре в мен и не обичам да ме поставят в рамки", е жизненото верую и философия, по която ниже живота си едно от чаровните момичета на „Арсенал" – част от малките големи хора, които създават ежедневната история на голямата марка.

Деляна Бобева

Отново у дома

Прощавай, мамо, закъснях.
Вратата няма кой да ми отвори.
Нощес в съня си те видях,
въпроси имам, а няма кой да отговори.
И ето днес дойдох си у дома.
Така е тихо, сърцето чувам да пулсира.

Зловещо е да бъда тук сама.
Пораснах тук, но нещо в мен умира.
Ключът ръждясал стискам във юмрук.
Как искам аз за малко да те зърна.
Отдалече идвам чак дотук,
но само спомена за тебе ще прегърна.
Сълза предателска гори
и буца в гърлото се свива.
Погребах толкова мечти.
Боли ме още, значи пак съм жива.

Поредното кафе ще си сваря,
на глътки пия го, запалих и цигара.
Прощавай, мамо, трябва да вървя,
но част от мен завинаги при теб остава.

* * * * * * * * * * *

Истинска

Природата ми е бунтарска.
Отдавна бях забравила това
и слагаха ми чужди маски,
но искам вече свойта свобода.

Добре че е главата ми корава,
за другите това - голям дефект:
да ме чупят, ремонтират и поправят,
успяха, май, но с временен ефект.

Не вярвам аз във мирен преход.
Животът си върви, но не на заден ход.
Или ще извоюваш сам ти своята победа,
или завинаги ще си останеш роб.

Приемам революцията своя,
защото знам - от хаоса се ражда ред.
Не знам какво ме чака зад завоя.
Да, страх ме е! Но смело - пак напред.

Петя Боева

На празника на „Арсенал" да почерпят

26 *от работещите в дружеството днес празнуват двойно: веднъж като част от колектива на близо 10-хилядното дружество „Арсенал", и втори път - личните си рождени дни.*

Да вдигнеш наздравица за рожден ден с колеги и приятели е хубав повод да споделиш щастието си и да наречеш с берекет и късмет следващите си лични години.

Освен празнични торти, превърнали се в добра традиция - жест на ръководството на фирмата, родените на 28 септември от „Арсенал" АД и „Арсенал 2000" АД ще получат и празнично настроение от специалната програма за 140-годишнината на фирмата - близо 3 часа, през които ще пеят Веселин Маринов, сестри Диневи, група „Грамофон", Нелина Георгиева, със свои изпълнения ще се представят и танцьори от местни формации.

На рожденците - здраве, късмет, добруване, благоденствие.

Да са щастливи и илядят в годините напред - в „Арсенал" и с „Арсенал"!

Честит рожден ден!

За времето, в което работещите в „Столово хранене" на „Арсенал 2000" създават празничните торти, изпод ръцете на сладкарките там са излезли почти 40 хиляди фирмени торти за всеки рожденик през последните 4 години.

Само през септември тортите са общо 860. От септемврийските рожденици 846 са част от колектива на „Арсенал" АД, останалите 14 - от „Арсенал 2000" АД.

На 28 септември черпят:

Митьо Киселов - 0/591
Павел Кирилов - 1/171
Желъо Атанасов - 1/ 190
Димитър Косев - 1/161
Теньо Йовчев - 0/591
Нели Йотова - 1/505
Стефка Славова - 0/703
Мария Желева - 0/710
Илия Андролов - 4/110
Пепа Касакова - 3/ 140
Костадин Илиев - 6/167
Мария Станева - 4/120
Венелина Минкова - 1/241
Диана Петкова - 3/130
Петко Ганчев - 0/550
Милен Иванов - 2/150
Борис Желязков - 6/140
Емилия Цветкова - 1/293
Мустафа Шерифов - 2/160
Иван Македонски - 1/113
Анка Симеонова - 2/160
Станимир Дочев - 1/241
Красимира Дичева - 4/150
Зоя Димитрова - 1/101
Гено Димчев - 1/291
Диян Неделчев - 1/256

„Трибуна Арсенал"

ПРОГРЕСИЯ ДОБРО. СВЕТЛЬО.

Годината за този арсеналец и неговото многолюдно пъстро семейство бе като в онзи рефрен: „Ако до всяко добро същество, застане поне още едно…".

През тази година за формовчика от цех 505 на Завод 1 Светослав Захариев Димитров чудото да повярваш в Доброто се случи.

За него и съдбата му на баща, който сам се грижи за децата си заради поела надалеч майка, за която грижата по тях е само в телефонни обаждания, и то редки, затрогна много хора.

Разказахме ви историята на Светльо през пролетта. Както и за страховете му тогава, че трудно ще се справи сам с подготовката за училище на порасналата вече 14-годишна дъщеря Стефани и бъдещия, вече настоящ, първокласник – Милен, и малката Мелани - само на две години и половина.

И понеже, независимо от всичко, добрите хора са тук и са много, днес с помощта на фирма „Лео стил" и още няколко добри жени от „Арсенал", и не само, както с подкрепата на двата синдиката - КНСБ и КТ „ Подкрепа" в дружеството, Светослав е спокоен и стегнал децата за училище.

Милен с вълнение прекрачи прага на ОУ „Георги Кирков", в 1-А клас, където е записан. Щастлив. Щастлива е и 14-годишната Стефани, която, благодарение на пожелала анонимност, но много сърцата синдикална активистка от КТ „Подкрепа" в „Арсенал", е едно прекрасно облечено, хубаво и щастливо момиче за първия учебен ден.

Щастливият татко с първолака Милен и малката Мелани

Радост има в очите и на Мелани. Добри хора дариха на малчуганката играчки и дрешки.

За Светослав идващите дни са с надежда: с вяра в доброто и в добрите хора. Той получи родителските права по грижите за трите си деца и в момента е курсист в курса по лесарство. След завършването пред него има нови перспективи за още по-добре платена работа.

„Има един човек, който е като Бог", казва с несекрито вълнение формовчикът от Завод 1 на „Арсенал". Това е началникът на цех 505 в Завод 1 - Павел Вълканов. В този човек таткото на трите деца намира неоценима подкрепа и разбиране, помощ и уважение.

Благодарение на началника и на подкрепата на колегите, за първи път този септември децата на Светлозар Захариев Димитров видяха морето. От 19-ти септември той и децата му почиваха безплатно на морската база на „Арсенал" в Несебър.

От страниците на вестника в навечерието на празника на „Арсенал" 52-годишният татко на трите деца благодари на всички добри хора, които го подкрепиха и подпомогнаха през изминалата трудна година, така че той и децата му да имат спокойни и щастливи дни, без големи дефицити и с незабравими преживявания.

„Не мога да забравя стореното добро. Пожелавам на всички, които ни подкрепиха, да намират същото отношение", сподели дни преди празника формовчикът от Завод 1.

Яна Трифонова

АЛЕЯ НА СЛАВАТА

Една добра традиция, забравена преди и възстановена от близо десетилетие по инициатива на изпълнителния директор на фирмата Николай Ибушев.
Това не са просто снимки на 51 арсеналци, на 51 табелни номера. Това са лица и съдби, преплетени със съдбата на "Арсенал". Това са сърца, всяко от които носи в себе си "Арсенал" и е оставило по част от себе си тук. Част от тези лица са познати, някои дори и не са за първи път в редичката на първенците, други са изключително нови имена. Но всички те работят и са част от Големия път на дружеството, уверено поело в един друг, различен, дълъг и обещаващ път.

Христо Стоянов Карастоянов
Директор ДЯ „Арсенал"
Почетен гражданин Община Казанлък 2018

Нели Михайлова Чорапинова
Р-л отдел „Инф.технологии 0/360

Петко Георгиев Гочев
Р-л. лаборатория ЦФЛ 0/702

Светлана Тотева Тодорова
Зам.р-л. направл."Продажби" 0/170

Станислав Кирилов Зарев
Р-л. отдел нови изделия БРВ

Ивелина Веселинова Димитрова
Организатор маркетинг „Арсенал 2000"

Цветан Тенев Шиков
Ръководител направление „ЛИС" 0/441

Жана Дичева Гочева
Експерт техн.информация 0/610

Мая Петрова Калчева
Счетоводител 0/310

Руска Стойкова Тенчева
Спец. управл. на чов. ресурси 0/510

Димитър Иванов Илиев
Началник смяна 1/140

Христина Атанасова Георгиева
Началник смяна 1/223

Цанко Филипов Филипов
Настройчик ММ с ЦПУ 1/130

Матьо Христов Матев
Настройчик ММ 1/120

Иван Славчев Русинов
Настройчик ММ 1/110

Димо Пеев Начев
Термист 1/150

Тотка Иванова Дундова
Електроничик 1/190

Бисер Асенов Русенов
Фрезист 1/221

Минчо Йовков Байков
Шлосер 1/250

Светла Атанасова Стайкова
Галванотехник ОХВ 1/280

Христо Христов Шопов
Шлайфист 1/290

Бончо Иванов Карастоянов
Ковач 1/501

Богдан Петров Колев
Началник смяна 2/160

Галина Станчева Георгиева
ОВВК 2/106

Васил Щерев Симов
МИМ/Боеприпаси/ 2/130

Христо Йовчев Петров
Монтьор 2/160

ZAKAZANLAK.BG НОВИЯТ ПОРТАЛ НА КАЗАНЛЪК И РЕГИОНА WWW.ZAKAZANLAK.BG
Обективната журналистика си има нов дом

АРСЕНАЛ - 2018

За всеки един от тези всеотдайни и сърцати арсеналци ще ви разкажем в следващите 26 броя на фирмения вестник "Трибуна Арсенал".
Как е намерил път в "Арсенал", какво осмисля дните му тук, с какво пълни делниците си отвъд фирмата, какво завещава на деца и внуци, какви стремежи и нови хоризонти предизвикват дните му.
За поредна година всички тези арсеналски отличници бяха уважени на специална церемония и наградени лично от изпълнителния директор на фирмата Николай Ибушев и целия Борд на директорите на дружеството.

Здраве и надежда да пълнят дните ви, всеотдайни арсеналци!
И за много нови последователи.

Михаил Мариянов Минчев
Настройчик пресови ММ 2/190

Стоян Костадинов Дачов
Зам.директор ПВ 3/101

Мариана Николова Георгиева
Магазинер 3/110

Веселин Иванов Петков
МОПЕВ 3/120

Зорница Йоакимова Кискинова
МИМБ 3/130

Тодор Дончев Генчев
МОПЕВ 3/140

Надежда Кирчева Тотева
Главен счетоводител завод 4

Иван Георгиев Иванов
Началник смяна 4/130

Недялка Митева Митева
Ръководител звено 4/103

Николай Стефанов Антонов
Настройчик пресови ММ 4/110

Диян Иванов Чалъков
Машинен оператор амуниции 4/120

Марияна Стоева Узунчева
Монтажник изделия от метал 4/140

Керанка Видева Герасимова
Монтажник изделия от метал 4/150

Петър Кирилов Щирянов
Директор 5/300

Драгомир Тенев Кисьов
Началник цех 5/106

Васил Стефанов Вълчев
Ръководител направление 5/305

Веселин Николов Крантев
Началник цех 5/530

Русен Вълков Узунов
Началник смяна 5/610

Николай Николаев Перпелицев
Настройчик ММ с ЦПУ 5/610

Васил Георгиев Василев
Оператор на ММ с ЦПУ 5/510

Христо Иванов Калев
Оператор на ММ 5/234

Стефан Тончев Карагьозов
Формовчик 5/432

Илиан Иванов Иванов
Стругар 6/140

Йовчо Стоянов Пашов
Фрезист 6/120

Николай Ненов Арабаджиев
Диспечер 12/103

ZAKAZANLAK.BG НОВИЯТ ПОРТАЛ НА КАЗАНЛЪК И РЕГИОНА WWW.ZAKAZANLAK.BG
Обективната журналистика си има нов дом

КОЙ КАРА ВЛАКА „АРСЕНАЛ“

Казват, че няма незаменими, но има неповторими.

Както и че противоположностите се привличат, но дългото ходене изисква хора, които да гледат в една посока. Още повече, ако теглят тежка, голяма машина, която е тръгнала надалеч.

И именно в комбинацията от пъстри неповторими съмишленици се ражда добрият отбор.

Като този, който повече от две десетилетия има „Арсенал“.

И те са :

Николай Ибушев - Изпълнителен директор на „Арсенал“ АД, инженер, възпитаник на Тулския държавен технически университет, специалност „Полигонни установки“. Няма друга месторабота, освен в „Арсенал“.

Хоби - радиоелектроника и подводни спортове.

Христо Ибушев – Изпълнителен директор на „Арсенал 2000“ - машинен инженер, възпитаник на Drexel University, Филаделфия, САЩ, завършил е през 1998 година специалност „Роботика“, а през 2010 година и TRIUM Executive MBA.

TRIUM е глобална топ 3 Executive MBA, основана от London School of Economics, New York University, HEC Paris.

Хоби - пътешествия сред природата.

Станил Станилов - Първи зам.-изпълнителен директор на „Арсенал“ АД, инженер, възпитаник на Тулския държавен технически университет, специалност „Полигонни установки“.

Хоби – тенис.

Янко Костадинов - Директор по финансовите въпроси на „Арсенал“ АД, завършил ВИНС - Варна, специалност „Счетоводна отчетност“.

Хоби - градинарство, цветарство.

Христо Стрешков - Директор по техническите въпроси на „Арсенал“ АД, инженер, завършил ТУ-Габрово, специалност „Механично приборостроене“.

Хоби – радиолюбител.

Янко Запрянов - Директор технологично и иновационно оборудване, инженер, завършил ТУ-София, специалност „ХМС - Хидравлични машини и съоръжения“.

Хоби - изтънчен бутиков винопроизводител.

Петър Петров - Директор административни и специални въпроси, възпитаник на ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“, специалност „Политология, дипломация, национална сигурност“.

Хоби – шахмат.

Добрин Драгнев - Главен счетоводител на „Арсенал“ АД, възпитаник на ВИНС-Варна, специалност „Икономика“ и „Право“ в Нов български университет.

Хоби – риболов.

Йордан Йорданов - Директор направление „Управление на процесите“, инженер, завършил Тулския държавен технически университет, специалност „Елементи на полигонните установки“.

Хоби – лов.

Димитър Граматиков - Главен счетоводител на „Арсенал 2000“, възпитаник на Стопанската академия в Свищов, специалност „Икономика и управление на индустрията“.

Хоби - риболов и лов.

И ТЕсиндикатиТЕ

Атанас Бозов - Председател на СК на КНСБ в „Арсенал“ АД, начело на организацията от 28 години. Възпитаник на ТМТ „Цвятко Радойнов“ в Казанлък. Завършил е Олимпийския випуск на Икономическа профсъюзна школа в Москва през 1980 година. Работи в „Арсенал“ от 1962 година.

Хоби - лов и футбол.

Любомир Лалев - Председател на ФСО на КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД от 2007 година. Възпитаник е на Техническия университет в Пловдив, специалност „Механично уредостроене“. Целият му трудов стаж преминава в „Арсенал“. Започва като технолог в твърдосплавно производство. През 1994 г. постъпва като програмист в CAD/CAMв „Арсенал“, в офиса на Инструменталния завод. От 2004 година става и негов ръководител.

Хоби - кулинария.

„Трибуна Арсенал“

Рубрика Експертно за Казанлък

www.experti-kazanlak.com ЕКСПЕРТИ ЗА КАЗАНЛЪК

МЕХАНОТО И „АРСЕНАЛ” ИЗГРАДИХА МОСТ МЕЖДУ СРЕДНОТО И ВИСШЕТО ОБРАЗОВАНИЕ

„Изградихме мост между средното професионално образование и висшето образование в Казанлък. Част от учениците, които се обучаваха по системата на дуал-

ното образование в Механотехникума и практикуваха във фирмата, сега работят в „Арсенал“ и са студенти в Технически колеж-Казанлък, което е едно естествено надграждане и създаване на квалифицирани технически кадри”.

Това каза на церемонията по откриването на новата учебна година в професионалното училище - партньор на „Арсенал“, Владимир Чучумишев, ръководител на отдел „Техническо развитие“ в дружеството и общински съветник от групата „Експерти за Казанлък”.

19 са новите ученици - единадесетокласници в ПГ „Иван Хаджиенов“, които по системата на дуалното обучение ще получават практически знания в „Арсенал” от тази учебна година. Петима от тях се обучават по специалността „Машини и системи с ЦПУ”, а 14 – по

„Мехатроника”.

Специалността „Мехатроника“ бе разкрита преди 4 години по личното настояване на изпълнителния директор на „Арсенал” АД Николай Ибушев, а през май 2018-а завърши първият випуск мехатроници. За втора година по системата на дуалното образование във фирмата ще придобиват практически опит и умения 32 възпитаници на Механотехникума, които сега са в 12 клас.

Общо 421 ученици ще се учат през учебната 2018-2019 година в Професионална гимназия „Иван Хаджиенов” в Казанлък. От тях 95 са новите ученици, които са приети в 4 паралелки – „Компютърна техника и технологии”, „Строителство и архитектура”, „Мехатроника” и „Машини и системи с цифрово-програмно управление”.

Директорът на ПГ „Иван Хаджиенов” Мариана Демирева е част от групата „Експерти за Казанлък“. Като човек, осъзнаващ нуждата от практически знания и умения и синхронизирането им с теоретичната подготовка за бъдещото професионално израстване на младежите, в партньорство с местния бизнес, тя работи усърдно за това - от професионалното училище да излизат качествено подготвени кадри.

Юлия Младенова

На 14-ти септември в Япония бе открит 18-ят Световен български фестивал. Събитието се провежда в един от големите спортни комплекси на страната „Глобул Арена". Във фестивала участват 36 творчески колектива от Африка, Азия и Латинска Америка. Организатор е фирма „Саникс", съорганизатор от българска страна е „Арсенал" АД, представлявано от Фолклорния танцов ансамбъл „Арсенал".
Фестивалът ще продължи до 26 септември.

ПОЗДРАВЛЕНИЕ

Уважаеми господин Ибушев,

Разрешете ми да поздравя всички работещи в „Арсенал" АД и Вас лично от името на Ректора на Технически университет – София и от свое име по повод знаменателния 140-годишен юбилей на дружеството. С „Арсенал" се свързва развитието на модерна България не само в областта на отбранителната промишленост, но и изобщо в сферата на машиностроенето, защото фирмата е била, е и ще бъде водещо машиностроително предприятие у нас. Сътрудничеството между Технически университет - София и „Арсенал" АД е дългогодишно, но днес можем да кажем, че то вече е издигнато на качествено ново ниво със създаването на Техническия колеж – Казанлък, в който се подготвят специалисти за нуждите на дружеството.

Пожелаваме на „Арсенал" АД успехи в бизнеса, на неговите служители и на Вас лично да сте здрави, щастливи и удовлетворени от постигнатото, а на нашите студенти от „Арсенал" АД – отлични резултати на изпитите и завършване с чест на обучението им в Технически университет – София.
На многая лета!

Проф. Ивайло Ганев,
Директор на Технически колеж - Казанлък
към Технически университет - София

2018: 90 години спорт и 60 години стадион в „Арсенал"

Общо 150 са спортните години на „Арсенал", ако се съберат 90-те лета на организиран работнически спорт в дружеството и 60-те години, откакто заводът има собствен стадион.

90 години организирано физкултурно движение в „Арсенал"

Зараждането на организирано физкултурно движение в „Арсенал" става по инициатива на дошлите да работят във Военната фабрика в Казанлък младежи от София и младежите от сиропиталището в Шипка, деца на загинали във войните. На 16 май 1928 година в завода се провежда събрание, на което се учредява Дружество за физическо възпитание и културно-масова дейност. Развиват се основно гимнастиката с талантливия спортист Тодор Милушев, футболът на аматьорски начала, леката атлетика и боксът с безспорния талант Кръстан Цветков. За ръководител на спортната организация е назначен капитан Гочев, а членовете са плащали членски внос от 3 лева.

Първата футболна среща се е състояла през месец август 1928 година между ДВФ и ФК „Христо Ботев", която завършва с 10:0 за отбора на „Христо Ботев".

През 1936 година във Военната фабрика в Казанлък е построен плувен басейн. Строителството е извършено под ръководството на инж. Константин Григоров. През 1948 година се решава физкултурното дружество в завода да носи името на спортната организация на града-герой Сталинград – „Торпедо". На 31 декември 1978 година ЦС на БСФС и ЦС на БПС утвърждават Спортната организация като Спортен клуб с право да участва самостоятелно във всички спортни прояви от републикански мащаб.

60 години от откриването на заводския стадион

Първата копка на стадиона на „Арсенал" е направена на 14 април 1956 година от тогавашния директор на завода Голобин Лозанов. Той открива спортното съоръжение на 10 септември 1958 година, пожелавайки на работниците и служителите да спортуват и да укрепват здравето си.

Републиканско работническо първенство „Здрави, силни, работоспособни" – I място за „Арсенал", най-вдясно е заслужилият деятел на физкултурата и спорта Малчо Иванов

Строителството се извършва от Организационен комитет с председател Михаил Тодоров, заместник-директор на завода. В изграждането на стадиона са вложени 180 000 лева, събрани от работническите колективи, дадени са 20 000 трудодни и е вложен небивал ентусиазъм. Чимовете за футболния терен са вадени от поречието на река Тунджа.

За строителството на стадиона директорът Голобин Михайлов и всички, имащи принос в това начинание, са наградени от ЦС на БСФС.

Спортен комплекс е построен и в Завод 14, площадка Шейново. Той разполага с волейболно, баскетболно и футболно игрище, както и със спортна зала за аеробика, има стрелбище, обособено е място за игра на тенис на маса. Тук се провежда и първият футболен двубой между жени. Уж на шега – на 1 април 1983 година. Спортува се ежедневно, като в спортните мероприятия са обхванати повече от 1/3 от числения състав на завода.

Развитието

Благодарение на арсеналските спортни таланти и попълнението от ФК „Розова долина" значително се увеличават успехите във всички спортни дисциплини – футбол, волейбол, баскетбол, но най-осезаемо това се усеща в леката атлетика. На организираните първенства на градско и окръжно ниво състезателите на „Арсенал" с лекота печелят първите места в дисциплините, в които участват – лекоатлетически щафети, както и в окръжните кросове на Самарското знаме. На републиканските спартакиади отборите на завода винаги са в призовата тройка. При сериозна конкуренция лекоатлетите на „Арсенал" стават двукратни победители в републиканска лекоатлетическа щафета в чест на Деня на металурга, която се провежда до тогавашния МК „Ленин" – Перник. Футболистите на два пъти стават републикански шампиони, като особено паметна е титлата от Ловеч през 1988 година. Отборът на „Арсенал", участник в Републиканския преглед „Здрави, силни, работоспособни", е трикратен победител в състезанието през годините. В чест на 50-ата годишнина от основаването на Дружество „Торпедо" и за неговия принос в развитието на масовата физкултура и спорт, то е наградено със златен орден на труда. На територията на фирмата е създадена и Детска футболна школа с треньор Борислав Фурнигов.

От 1979 година по заводи започват активна работа спортни организатори. Организират се зимни спортни празници като „Мама, татко и аз", състезания по дърпане на въже, скачане с чували, спортна стрелба. Комбинатските състезания са лекоатлетически крос по случай Националния празник 3 март, лекоатлетическа щафета по случай Международния ден на труда Първи май. Провеждат се спартакиади по волейбол, футбол, лека атлетика, плуване, народна топка, тенис на маса, борба, шахмат, спортен бридж, спортна стрелба. Арсеналци участват в крос „Здрав дух в здраво тяло", покриват се нормативите от спортния многобой „Родина".

От януари 2017 година председател на Комисията по младежта и спорта е Елена Замбакова. Възстановява се лекоатлетическата щафета, спортните дисциплини се увеличават. Вече има волейбол - мъже и жени, футбол – мъже и жени, дърпане на въже – мъже и жени, народна топка – жени. Школата на ФК „Арсенал 2000" върви успешно нагоре, близо 100 талантливи казанлъшки деца тренират тук. Все повече работници и служители се включват в състезанията, организирани по случай фирмения празник на дружеството. Благодарение на ръководството на „Арсенал" АД заводският стадион е изцяло обновен и поддържан в перфектно състояние. И привлича арсеналци да отидат и да позагреят в почивката.

Елена Замбакова

** Използвани са материали от историята на спорта в „Арсенал", предоставени от Малчо Иванов*

Пълният текст на статията е публикуван в сайта **zakazanlak.bg**

Професор Ивайло Ганев:

ДА, ТАКЪВ ТРЯБВА ДА Е МОДЕЛЪТ НА ТЕХНИЧЕСКОТО ОБРАЗОВАНИЕ

Директорът на Технически колеж - Казанлък към ТУ - София пред „Трибуна Арсенал".

Проф. Ивайло Ганев - директор на Технически колеж - Казанлък и дългогодишен ръководител на Колежа по енергетика и електроника. Двата колежа са към Технически университет – София.

Той е специалист в областта на енергетиката, преподава по дисциплини, свързани с нея, и има реализирани значителен брой научно-приложни проекти в тази сфера. В последните години се занимава активно с получаването на енергия от отпадъци, разработил е и е внедрил първата и единствена у нас инсталация за получаване на енергия от сметищен газ. Водещ проектант е на инсталация за получаване на енергия от алтернативно гориво от отпадъци, притежава и патент за оползотворяването на биогаз, получен от отпадъци. Син е на Гиньо Ганев, депутат и конституционалист, първият национален омбудсман, известен като „човекът - парламент", Почетен гражданин на Казанлък.

Женен е и е баща на двама синове.

- Проф. Ганев, вече започва втората си учебна година Техническият колеж в Казанлък - едно изстрадано от местния бизнес, местната управа и университетската общност начинание. Как изглежда в цифри втората академична година тук?

- Втората учебна година е пред стартиране на редовните учебни занятия. Преминахме през една успешна кандидат-студентска кампания. Разбира се, нашият акцент в нея не беше само броят на кандидат-студентите. За нас по-важно е качеството на нашите бъдещи студенти и най-вече тяхната мотивация. Известен е фактът, че не от всеки завършил студент става водещ специалист. Нашата цел е повечето от възпитаниците ни да станат лидери в предприятието, откъдето са дошли. От друга страна, обществото все още не е наясно какво образование дава колежът, който е в рамките на висше училище. С няколко думи ще го обясня и то специално за Технически колеж - Казанлък, преди да се върна на въпроса за кандидат-студентската кампания. В Технически колеж - Казанлък се подготвят специалисти с висше образование, които да намерят своята реализация в практиката. Това се прави в режим на съчетаване на работа и обучение. Така завършилите колежа ще са с висше образование, силно ориентирано към реалния бизнес. След завършването си нашите студенти ще имат възможност, стига да имат желание и сили, да продължат обучението си в магистърска степен. Ние като ръководство на най-голямото техническо висше училище в България – Технически университет - София, в момента анализираме как това специално може да стане за завършилите колежа в Казанлък, като обучението им и в магистърската степен да е съобразено със спецификата и потребностите от инженери за нуждите на предприятията в града. Все още има време нещата да се обмислят и направят максимално добре, защото първите абсолвенти от Технически колеж - Казанлък ще дойдат след година и половина.

Сега да се върнем на кандидат-студентската кампания. Тя не беше шумна и не даваше розови обещания. Освен това и тази година ще трябва да започнем занятия не в сградата на колежа, което също наложи известно занижаване на приема - заради липсата на достатъчно място. Приехме малко по-малък брой студенти в първи курс спрямо миналата година, в рамките на 50-60 души (все още не е приключило записването след второто класиране, затова числото не е съвсем точно). Миналата година бяха приети около 80 души, но имаше и отказали се по време на следването, защото видяха, че при нас не се правят компромиси нито с присъствието на занятията, нито с изпитите.

- Голяма част от колежаните са работещи в местни фирми, основно в „Арсенал". Как оценявате тяхната подготовка и доколко фактът, че работиш и учиш, е полезен в конкретния случай?

- Студентите от „Арсенал" са значителна част от обучаващите се в колежа. Това е нормално, защото „Арсенал" е основно предприятие в град Казанлък, а може би е и най-големият работодател у нас. Иска ми се да допълня въпроса - не е толкова важно каква е предварителната подготовка на студентите, защото безспорно всеки има пропуски в нея. Както вече казах, по-важна е мотивацията, защото при една добра мотивация ще могат да се наваксат пропуските от предишното обучение. Нашите преподаватели са готови винаги да помагат на студентите и в тази насока. Безспорен е фактът, че студентите от „Арсенал" са сред най-мотивираните и търсещи познанието студенти в колежа. Те не са дошли само, за да вземат диплома. Те искат да получат знания, които да прилагат в работата си. Не е лесно да учиш и да работиш едновременно, но мисля, че в съвременния свят тази динамика е неизбежна. Ненапразно днес се говори за обучение през целия живот. Мисля, че обучението в Технически колеж – Казанлък, съчетано с разбирането и помощта от страна на работодателите, а и с амбицията и желанието на самите студенти за повече знания, е амалгамата, която ще доведе до още по-големи успехи казанлъшкия бизнес и до успешна професионална реализация на днешните студенти - утрешни инженери.

- Тази година с помощта на местния бизнес и с огромната подкрепа и основна лепта на „Арсенал" и неговото ръководство сградата на Техническия колеж се ремонтира и на практика съвсем скоро колежаните ще имат собствена сграда. Има ли друг аналог за подобен просветен ренесанс у нас или така се прави по „белия свят?"

- Надяваме се за деня на Народните будители колежът да бъде в новия си дом. Без подкрепата на Казанлък нямаше да може да се реализира този колосален ремонт на една доста изоставена сграда. Казвам Казанлък, защото дарения не са само от фирми, а и от граждани. Безспорно е, че „Арсенал" е най-големият дарител, а освен това ни дава и значителна подкрепа и в организационното обезпечаване на ремонта. Техническият колеж – Казанлък е не само едно висше училище, той е кауза за целия град Казанлък, на неговото ръководство, на местния бизнес, на жителите.

Дали така е по „белия свят"? Отговорът е: едва ли. У нас държавата дълги години беше абдикирала от основните си задължения за осигуряване на качествено образование поради липса на достатъчно средства, а и на визия за развитието на тази сфера. В последните години има опити в тази насока, но се знае, че образованието е инертна система и резултатите ще се видят след години. От друга страна, системата на образование (говоря основно за висшето) е създадена преди повече от половин век в други икономически условия. Сегашната сравнително по-нова нормативна база не предостави реални условия и не създаде потребност за реформи в сферата на висшето образование, които да го направят по-близко до реалния живот. В този аспект, ако трябваше да се чака на механизма на държавно финансиране, каузата Технически колеж – Казанлък щеше да е загубена.

Но нека да погледнем не в чужбина, а у нас, в Долината на розите, и да се върнем малко назад във времето. Примерите за дарения за технически училища са точно от този край. Иван Хаджиенов дарява средства за създаването на занаятчийско училище в Казанлък, а безспорно най-големите дарители са братята Евлоги и Христо Георгиеви, които предоставят огромни за времето си средства за създаването на техническо училище в родния им град Карлово. За съжаление, волята на завещанието е била неправомерно променена след смъртта им.

При днешното развитие на техниката и технологията със занаятчийски и технически училище няма да можем да догоним световните икономически постижения. Съвременното производство изисква много по-големи познания и инженерно мислене, които могат да бъдат дадени от един колеж в рамките на Техническия университет. Затова беше създаден Технически колеж в Казанлък. И ми се иска след години и имената на тези наши скромни дарители, някои от които даже пожелаха анонимност, да бъдат наредени до имената на големите личности и патриоти от Българското възраждане, които са знаели, че образованието е най-важното за просперитета на един народ. Може би това е характерна черта на българската народопсихология – да даряваш за знание, защото то ще доведе до успех нацията.

- Преди дни просветният министър призна, че на практика е разрушена традицията на доброто професионално образование у нас, а на дуалното ще му трябват още много години, за да наваксва. Имат ли мисия в тази ситуация техническите колежи и могат ли да обърнат тенденцията?

- Нещата са доста по-дълбоки от констатацията за състоянието на професионалното образование. Проблемът е, че е нарушена цялата „конструкция" на образованието. Разбира се, това е „постигнато" в годините (основно в началните години след промените) чрез множество непреценени административни решения, продиктувани от конкретни ситуации при една икономика в процес на промяна. Тогава, за съжаление, не е отчетен фактът, че, както вече казах, образованието е инертен процес. Една добре работеща система за професионално образование, каквито бяха техникумите, по-късно се преобразуваха в професионални гимназии и се обезличиха напълно. Нещо повече, в професионалните гимназии започнаха да попадат масово ученици, на които просто не им е стигнал успехът за другите средни училища, предимно за езиковите гимназии. И стана така, че предишните елитни техникуми, в които се влизаше с конкурсен изпит и за едно място се бореха поне по 4-5 души, бяха докарани до плачевното състояние да събират най-слабите ученици. Като горд възпитаник на елитния за времето си софийски техникум „Вилхелм Пик" (сега Професионална гимназия „Хенри Форд"), мога с увереност да кажа, че в тях практическото обучение беше много силно застъпено и създаваше отлични специалисти. У нас и в момента има действащи средни училища със силна професионална ориентация, но те създават топ специалисти предимно за IT сектора. И сме свидетели, че, за жалост, и тях се опитват да ги преобразуват и реално да ги унищожат, защото формално не отговаряли на закона… А в областта на машиностроенето такива елитни средни училища отдавна няма. Сега се мъчим да вкараме външен опит, каквото е дуалното образование. Може би трябваше първо да се видят позабравените добри български практики в професионалното образование, да се видят и все още съществуващите примери, а не направо да се върви към системата на дуалното образование.

Всъщност, само силната връзка между реалния бизнес и обучението на кадри може да възроди икономиката. Но и двете страни - бизнесът и образователните институции, трябва да са готови за това.

Мисията ни в Технически колеж – Казанлък е точно тази и в тази връзка имаме пълната подкрепа на местното предприемачество. Иска ми се да разговаряме отново на тази тема след две-три години, когато ще имаме вече завършили един-два випуска на колежа, и тогава да можем гордо да кажем: Да, такъв трябва да бъде моделът на висшето техническо образование в България.

„Трибуна Арсенал"

ГЕОРГ ЛЮГЕР

Създателят на Парабелум и на Патрон 9x19

Георг Люгер /1849–1923/ е австрийски оръжеен конструктор, известен с разработването на самозарядния пистолет Парабелум и на патрон 9x19 мм към него. Пистолетът на Люгер, познат и като P.08, е най-разпознаваемият в света. Произвеждан е повече от 100 години, днес – в ограничен брой за колекционери. Използван е през двете световни войни и по време на Ваймарската република.

Патронът 9x19, наричан „знаменитата девятка", през 1953 г. е признат за стандарт при боеприпасите за страните в НАТО. В момента е най-разпространеният пистолетен патрон в света, вкл. и за Българската армия. От 50 години този патрон се произвежда в „Арсенал" АД – Казанлък, днес - във всичките му най-ефективни модификации.

Превърнал се в еталон за сравнение, парабелумът продължава да се произвежда в различни модификации и в по-късните години: през 1970 г. фирмата „Маузер" пуска огромна партида Mauser Parabellum 29/70; през 1994 г. компанията Mitchell Arms пуска пистолетите „American Eagle" - копие на P.08 от неръждаеща стомана; през 1999 г. „Маузер" произвежда няколко образци на Парабелум по повод неговото столетие.

От 2011 г. в Русия пистолетът на Люгер е включен в списъка на оръжията, връчвани като почетна награда за войнски подвизи и заслуги.

През 2018 г. се навършват 95 г. от смъртта на забележителния оръжеен конструктор.

Австрия, Италия. Георг Йохан Люгер е роден на 6 март 1849 г. в Щайнах на Бренер, Австрия. Баща му д-р Бартоломеус фон Люгер е известен хирург. Скоро след раждането на сина си получава място като преподавател в университета в Падуа, Италия. Там Георг завършва средното си образование и усвоява италианския като втори роден език. След това следва във Виенската стопанска академия в Австрия. В превод „люгер" означава „ветроход".

Кадет Люгер. На 17 г. Георг постъпва в Австро-унгарската армия като кадет към 78-ми пехотен полк. Описаните му физически характеристики са: коса – руса, очи – сини, ръст – 65 виенски цола (ок. 1,71 м). Според военното му досие, кадет Люгер се справя отлично с плуването, фехтовката, гимнастиката, телеграфията, стенографията и слабо с артилерийското обучение. За отлични резултати на 1 юни 1868 г. е произведен в ефрейтор-школник. Впечатлени от точната му стрелба, командирите му го изпращат във военна стрелкова школа. Там се заражда интересът му към самозарядните оръжия, който е и в основата на бъдещата му кариера като оръжеен конструктор. През 1871 г. се уволнява от стрелковата школа и е произведен в лейтенант от резерва. Известно време работи като счетоводител във виенска банка, в Северноавстрийската железопътна компания и в администрацията на Кралския жокейски клуб.

Семейният живот. На 24 г. във Виена Георг се жени за Елизабет Жозефа Дуфек. Раждат им се трима синове: Георг Франц става инженер и помага на баща си в работата му по огнестрелното оръжие; Юлиус Вилхелм Бартоломеус става офицер и загива на източния фронт в Галиция през 1915 г.; третият му син е Фридрих Александър Георг. Елизабет надживява съпруга си с 15 години.

Сътрудник на Манлихер. Повратен момент в живота на Люгер е запознанството му през 70-те на XIX в. с Фердинанд Манлихер – известен оръжеен конструктор, създател на винтовки и пистолети, както и на нововъведения в огнестрелните оръжия, едно от които е пачката за патрони. Привлечен от познанията на Георг за оръжията и от отличното му владеене на италиански език, той го наема за търговски представител в Италия - за продажба на винтовката Манлихер M118.

Пистолетът C93. През 1891 г. Люгер постъпва в берлинската оръжейна фирма „Льове" като търговски представител за Италия, Швейцария, Белгия, Холандия и САЩ. Успоредно с това разработва предложения за усъвършенстването на оръжията, което ръководството на фирмата насърчавало. През 1893 г. оръжейният конструктор Хуго Борхард патентова самозаряден пистолет, от който „Льове" решава да произведе експериментални бройки под името C93. Люгер е прикрепен към Борхард като технически сътрудник. Двамата пътуват заедно по света за демонстрации на пистолета и работят по доусъвършенстването му. През 1894 г. C93 бил тестван в САЩ от военноморския флот. „Борхард" бил първият пистолет с метална рамка за патроните, поставяни в магазина на винтовката. Но иначе - бил тежък, небалансиран, с причудлива форма, неудобен да се държи в ръка или да се носи на колана. Американците си харесвали повече своя „Колт". През 1889 г. фирмата „Людвиг Льове и Компания" и „Дойче Металпатроненфабрик Лоренц" – немският лидер в производството на боеприпаси, образуват концерна „Дойче Вафен унд Муниционсфабрикен" (DWM) - една от най-големите компании за производство на оръжие и боеприпаси в Европа. От 1896 г. централата на DWM е в Берлин.

Уникалният Парабелум. През 1897 г. правителството на Швейцария сформира специална комисия за подбор на самозаряден пистолет за офицерския състав на армията. На C93 швейцарците реагирали подобно на американците, въпреки че по далекобойност и скорострелност превъзхождал револверите им на въоръжение до момента. Завършен търговец, Люгер решил да не губи клиентите, като преобрази пистолета: искал да запази същността му, но да го превърне в по-ефективно и по-мощно оръжие. С подкрепата на Борхард и на конструкторски екип от DWM той въвел редица подобрения и стигнал до качествено нов модел – световноизвестният „Парабелум", стрелящ с изключителна точност. „Добрата техника трябва да бъде красива!", - смятал конструкторът. Той запазил принципите на действие на автоматиката, но променил теглото и размерите, разположението и формата на много детайли, подобрил и някои от тактико-техническите параметри. Принципната новост, внесена от Люгер, била замяната на спиралната възвратна пружина в цевната кутия с пластичната S-образна пружина, разположена в задната част на ръкохватката, която вече сама „лягала" в ръката – ъгълът й бил променен (около 110°), бил поставен и предпазител. Пистолетът можел да се разглобява и сглобява без каквито и да е инструменти.

На 30.08.1899 г. Люгер патентовал нововъведенията. Парабелумът имал и някои недостатъци: бил скъп и сложен, не трябвало да се замърсява. За производството му били необходими висококачествени стомани, точни машини и квалифицирани работници. Много страни не можели да си позволят това, но не и Германия.

Si vis pacem, para bellum. Люгер направил изключение и по отношение на името на пистолета, познат като парабелум или парабел. Не го кръстил на себе си, както правели всички, а, като италиански възпитаник, използвал последните две думи на прочутата латинска фраза Si vis pacem, para bellum – Ако искаш мир, готви се за война. Този израз станал и слоган на DWM, бил използван и за патрона на Люгер, и за други образци. Пълното название на пистолета обикновено се изписва така: «P08, Parabellum, Borchardt-Luger». А модифициарният модел от 1906 г. се нарича и „класически Люгер".

Парабелум по света. През 1900 г. новият пистолет постъпва на въоръжение в швейцарската армия, били поръчани 2000 бр. Това се превърнало в голяма реклама за продукта в други страни: „Което е добро за швейцарците, си струва да опитаме и ние". Люгер продължил да го усъвършенства, за да отговори на изискванията на военните. През 1904 г. с леки модификации пистолетът е приет на въоръжение от ВМФ на Германската империя. През 1906 г. били произвеждани до 100 пистолета седмично. През 1908 г. „Парабелум" добива окончателния си и най-разпространен вид и е приет на въоръжение от германската армия като модел П08 (Pistole 1908) със специален указ на кайзера Вилхелм II. До идването на Хитлер били произведени 40 хил. парабелума, част от които били изнесени в САЩ, Финландия, дори в Персия. Седмично излизали по 1500 пистолета, вкл. в разширения арсенал в гр. Ерфурт. От новия пистолет закупили Дания, Бразилия – по 5000 бр., България – 1250 /у нас пистолетът е на въоръжение след 1908 г./, Русия – 1000 бр. с надписи на кирилица. По поръчка на германското разузнаване един от моделите бил приспособен за безшумна и безпламенна стрелба.

Смятан за пример на немския оръжеен талант, парабелумът се превърнал в един от символите на германското оръжие. Германските въоръжени сили го използвали близо 50 години, пистолетът участвал и в двете световни войни, като от 1933 до 1945 г. общо били произведени ок. 3 000 000 единици.

След това „Люгер"-ите широко се разпространяват по целия свят и получават заслужено признание като трофеи.

Патрон 9x19 – „знаменитата девятка". Успоредно с усъвършенстването на пистолета, на модернизация Люгер подложил и боеприпасите. През 1903 г., без особени конструктивни промени, той разработил нов по-мощен патрон калибър 9x19, наричан „знаменитата девятка". Изменена била гилзата – вместо форма на бутилка, тя придобила цилиндрична форма. Новият пистолетен патрон бил наричан и 9-мм Parabellum. Смятан е за най-оптималния за военен пистолет.

Патрони 9x19, произведени в Тула

Патрон 9x19, производство на „Арсенал"

Добрите балистични качества на патрона го правят след Втората световна война стандартен боеприпас за картечни и самозарядни пистолети в повечето страни по света. Характеристиките му се оказали толкова добри, че през 1953 г. бил признат за стандартен боеприпас за страните в НАТО. В днешно време 9 mm Luger се произвежда в почти всички страни в света, произвеждащи боеприпаси. С присъединяването на България към НАТО, той става основен пистолетен патрон и за Българската армия. В „Арсенал" АД се произвежда от 50 години, днес - във всичките му най-ефективни модификации.

Парабелум за бъдещия български цар. По време на тържествения прием на 20.01.1912 г. в царския дворец в София по случай пълнолетието на принц Борис, на който били поканени престолонаследниците на Турция, Румъния, Сърбия, Гърция и Черна гора, бъдещият български цар Борис III получава уникален подарък - пистолет „Люгер-Парабелум" - модел 1908 г., калибър 9 мм. Оръжието, с уникална украса и прецизна изработка, е с нулева серия, без номера. Чирените са от бял метал и посребрени, гравирани и позлатени са гербът на Царство България, бъдещият царски вензел на Борис III и надписът.

Предполага се, че този пистолет, който от 1946 г. е на съхранение в Националния исторически музей, е специално изработен в Германия и е подарен на царя от министъра на войната Никифор Никифоров.

След края на DWM. Успоредно с работата си в DWM, която през 1919 г. била закрита, Люгер се занимавал и с разработка на торпеда и подводни лодки. Три години конструкторът водил дела срещу фирмата за доказване на правата си върху изобретенията, които направил, докато работел в нея. При разгрома на Германия в Първата световна война той изгубил почти всичките си спестявания, вложени във военни облигации. Останалите му средства били погълнати от съдебните разноски. През 1922 г. делата приключват в негова полза. Малко преди смъртта си с парите от спечелено патентно дело успял да купи къща за семейството си в покрайнините на Берлин. Личен автомобил Люгер никога не е имал. Единственото му превозно средство бил трамваят. Знаменитият оръжеен конструктор умира на 22.12.1923 г.

Мария Рашкова
Консултант – инж. Николай Куцаров

ПРАЗНИКЪТ НА „АРСЕНАЛ“: ТРАДИЦИЯ НА ПОЛОВИН ВЕК

Вече близо половин век хиляди арсеналци живеят с радостта на своя празник, подобаващо тържествено честван всяка есен. Идеята за празника идва с Решение № 245 от 12-и август 1971 г. на Министерския съвет на Народна република България. Според това решение Денят на машиностроителя се отбелязва във втория неделен ден на октомври. Този ден е календарно близък и със Световния ден на достойния труд, който е на 7-и октомври.

Началото на 70-те години е време на активната индустриализация на страната, определят се браншови празници, специални Дни на работещите в отделните отрасли на промишлеността. Това е време, когато в „Арсенал“ започва възходът на машиностроителното производство, чиято фирмена марка става Завод 5. Предстоят години на подобряване на социалните условия и условията на труд, на постоянно въвеждане на нови и нови социални придобивки, както на работното място, така и в свободното време за почивка – градят се нови модерни цехове, нови почивни планински и морски бази, задълбочава се колективният живот по предприятията, активизират се профсъюзната дейност и свързаните с нея художествена самодейност и спортни изяви.

Идеята за празника се приема с възторг – това е повод да се подчертаят успехите, да се популяризират имената на онези работници, инженери и специалисти, които имат най-съществен принос за развитието на предприятието, това е повод за всеобща радост и събиране заедно на огромния многохиляден колектив на казанлъшката оръжейница. Това е времето, когато художествените таланти показват все по-високите си постижения, близки до професионалното ниво.

Започва надпреварата по републикански фестивали, арсеналци се завръщат с все повече награди на хоровите формации и вокалните групи, на фолклорния ансамбъл с оркестър, духовата музика, театралния състав, по-късно – и на вокално-инструменталната група и сатиричния състав... Програмата на ежегодния празник е демонстрация на постиженията в изкуството. Празникът става повод и за най-голямата публична изява на спортните клубове на заводите, носители на национални награди от работнически състезания.

Язовирът - Крънската кория - Баните - Тублата

В началото и средата на 70-те години на 20-и век арсеналци празнуват Деня на машиностроителя обикновено в съботен ден. Денят е задължително почивен. Празникът става семеен – язовир Копринка, на Минералните бани на Овощник, Крънската кория, Тублата – южно от Енина. В предходната седмица денонощно работят столовете за хранене на предприятието, което тогава се казва ОПП „Фридрих Енгелс“, а после – МК „Фр. Енгелс“. Точно такива празници се пазят в личните албуми на стотици ветерани. Един от тях, фотографът на фирмата Бончо Миланов, предостави за празничния брой на в. „Трибуна Арсенал“ тематична част от архива си.

Кюфтета, кебапчета, вино и бира се набавят, подготвят и пакетират, за да бъдат раздадени на празника на всеки работещ. Арсеналци отиват на пикника със собствен транспорт, а много често – и пеша. Походи от целия район на Казанлък тръгват към избраното за празника място. Денят минава в изпълнения на самодейните състави и спортни състезания между заводите. За Деня на машиностроителя се обявяват ударниците, носителите на различни ордени и държавни награди. Тогава се съобщава и носителят на най-голямата награда - Герой на социалистическия труд, ако през съответната година има излъчен такъв от казанлъшкото оръжейно предприятие.

към близките на Казанлък местности, заедно с децата си, се изнасят десетки хиляди хора. Празникът се организира на поляните на

Организацията: Домът на културата

Празникът, в културната му част, се подготвя от фирмения Дом на културата, както е и сега. В годините след промените през 1989-а празникът се провежда най-често пред паметника на Фридрих Енгелс срещу Централното управление или пред фирмения музей. Хилядната публика е приветствана от ръководството на предприятието и от присъстващите официални лица. Неизменни гости са представители на синдиката „Металелектро“ и кметът на общината. В една от годините празникът на „Арсенал“ е изнесен в базите на Дома на културата „Арсенал“ в центъра на Казанлък и на Спортната зала „Арсенал“. В резултат на огромна организация са проведени събития – буквално за всеки. В ДК „Арсенал“ с хора се пълнят Камерната зала, Голямата зрителна зала, фоайетата, ресторантът, площадката пред сградата – организирани са матинета, текат концерти за различна по възраст публика, подредени са изложби – кулинарни и за цветя, провеждат се турнири по шах и табла. За всекиго има по нещо. Спортните състезания в зала „Арсенал“, в които се включват деца, младежи и работници, продължават до късния следобед пред многобройни зрители. По традиция организаторите канят най-популярните в страната професионални изпълнители. На празничната арсеналска сцена през годините са се изявявали Лили Иванова, Никола Анастасов, Илия Цоцин, Петър Добрев, Вели Чаушев, Васил Найденов, Йорданка Христова, Преслава, Фамилия „Тоника“, а през последните години - група „Сезони“, Тони Димитрова, Веселин Маринов, Кристина Димитрова и Орлин Горанов, Руслан Мъйнов, дует „Ритон“, Драгомир Драганов, Славка Калчева, Ивана и други, както и много местни изпълнители. Седмица-две преди празничния концерт текат традиционните спортни турнири по заводи, финалите на които - футбол, народна топка, дърпане на въже и др., се провеждат на стадион „Арсенал“ в празничния ден. На отличилите се ръководството връчва награди. По повод 130-тата годишнина на „Арсенал“, по идея на изпълнителния директор Николай Ибушев, е възобновена и Алеята на славата - с портретите на първенците в труда за текущата година.

На специална среща-коктейл с фирменото ръководство, най-напред в приемната на Главна дирекция, а от няколко години – в обновения централен стол, всеки от тях получава почетна грамота и подарък.

От честването на 130-тата годишнина до сега арсеналци се събират да празнуват на фирмения стадион. За да бъдат заедно всички. Празникът, какъвто го познават хората и сега, е белязан с официалното присъствие на видни гости, сред които и кметът на общината.

Продължава традицията в празничния концерт на стадиона да участват най-популярните у нас изпълнители. Фирмата осигурява десетки модерни шатри, където се предлагат кебапчета, кюфтета, бира, безалкохолни напитки, пакетирани захарни изделия, кафе. Всеки, дошъл да празнува, може да си закупи каквото пожелае на доставки цени.

От 10 години насам празникът е и Ден на отворените врати. Всички ветерани на фирмата и всички желаещи граждани на община Казанлък и гости на Розовата долина могат да влязат в „Арсенал“, да посетят музея, да се радват на културните и спортни събития, да празнуват заедно с арсеналци.

След като няколко от празничните дни през последните години се случиха да бъдат студени и ветровити, фирменото ръководство реши да премести празника малко по-рано - в края на септември. За да могат хилядите арсеналци да се чувстват по-комфортно, да се радват и празнуват истински щастливо. Както повелява традицията, която скоро ще закръгли своя половин век.

Диана Рамналиева

За връзка с редакторите на "Трибуна Арсенал":
Редакция: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55